

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1441/2019
22.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Павловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 9К.бр.734/2016 од 16.07.2019.године и Вишег суда у Лесковцу 3Кж1.бр.277/19 од 12.11.2019.године, у седници већа одржаној дана 22.01.2020.године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Павловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 9К.бр.734/2016 од 16.07.2019.године и Вишег суда у Лесковцу 3Кж1.бр.277/19 од 12.11.2019.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу 9К.бр.734/2016 од 16.07.2019.године окривљени АА и ББ су оглашени кривим због извршења по једног кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ и осуђени су на новчане казне у износу од по 30.000,00 (тридесетхиљада) динара које су дужни да плате суду у року од месец дана по правноснажности пресуде, а уколико то не учине суд ће исте извршити тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан затвора.

Истом пресудом окривљени су обавезани да на име судског паушала плате суду износе од по 10.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Приватни тужиоци АА и ББ су обавезани да на име таксе за тужбу и одлуку плате суду износе од по 1.960,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Приватни тужиоци АА и ББ су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу. Одређено је да свака странка сноси своје трошкове кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу 3Кж1.бр.277/19 од 12.11.2019.године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА и ББ и потврђена је пресуда Основног суда у Лесковцу 9К.бр.734/2016 од 16.07.2019.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Александар Павловић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те да преиначи пресуде Основног суда у Лесковцу 9К.бр.734/2016 од 16.07.2019.године и Вишег суда у Лесковцу 3Кж1.бр.277/19 од 12.11.2019.године тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање, као и да одреди да трошкови кривичног поступка за одбрану окривљеног АА падају на терет буџетских средстава опредељених за рад судова, односно на терет окривљеног ББ по истакнутом трошковнику и АТ.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је првостепени суд изреком првостепене пресуде огласио кривим и осудио окривљеног АА да је „песницом руке ударио у пределу грудног коша“ окривљеног - приватног тужиоца ББ, при чему окривљени АА за овај део радње извршења кривичног дела није био оптужен чињеничним описом кривичног дела датим у противтужби приватног тужиоца ББ, а коју битну повреду одредаба поступка је, према наводима захтева, учинио и другостепени суд одбијајући жалбу браниоца окривљеног и потврђујући првостепену пресуду.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Према одредби члана 420. став 1. ЗКП пресуда се може односити само на лице које је оптужено (субјективни идентитет пресуде и оптужбе) и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници (објективни идентитет пресуде и оптужбе).

По налажењу Врховног касационог суда, наведеном изменом у побијаној правноснажној пресуди чињеничног описа кривичног дела из противтужбе приватног тужиоца ББ од 29.08.2018.године, суд није прекорачио оптужбу,

односно није повредио ни субјективни, а ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног АА, обзиром да се правноснажна пресуда односи на исто лице - окривљеног АА и на кривично дело за које је он оптужен - кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ. Наиме, противтужбом приватног тужиоца ББ је окривљеном АА, између осталог, било стављено на терет наношеће лаке телесне повреде приватном тужиоцу ББ у пределу леве стране грудног коша, а првостепени суд је у пресуди наведеном изменом, којом је по налажењу Врховног касационог суда само прецизирао начин наношења лаке телесне повреде - песницом руке и прецизније описао ову повреду у складу са налазом и мишљењем вештака медицинске струке др Милана Стојковића, заправо ускладио чињенични опис кривичног дела са чињеничним стањем утврђеним на главном претресу, крећући се при томе у оквиру противтужбе приватног тужиоца ББ, при чему наведена измена није извршена на штету окривљеног. Дакле, како је чињенични опис у изреци пресуде остао у границама чињеничног основа из оптужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, то су у конкретном случају неосновани наводи браниоца окривљеног АА којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у делу у којем указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 19. став 1. и 2. КЗ, истицањем да дело за које је окривљени АА оглашен кривим није кривично дело, обзиром да у његовим радњама описаним у изреци првостепене пресуде недостаје противправност јер је поступао у нужној одбрани. Наиме, по ставу браниоца, одбрана коју је окривљени АА применио за одбијање истовременог противправног напада и то хватањем из лежећег положаја окривљеног - приватног тужиоца ББ за ногу, док је исти био изнад њега у стојећем положају и шутирао га ногама, а затим и наглим повлачењем ноге окривљеног ББ, што је довело до губитка равнотеже и пада окривљеног ББ, је била неопходно потребна за одбијање напада и сразмерна нападу, имајући у виду континуитет и интезитет напада и одбране и могућности које је окривљени АА тада у подређеном - лежећем положају имао за одбијање напада.

Међутим, имајући у виду чињенични опис кривичног дела утврђен у изреци правноснажне пресуде из кога, по налажењу Врховног касационог суда, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљеног АА стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ за које је он правноснажно оглашен кривим, те имајући при томе у виду одредбу члана 19. став 2. КЗ којом је прописано да је нужна она одбрана која је неопходно потребна да учинилац од свог добра или добра другог одбије истовремен противправан напад, то, супротно изнетим наводима захтева браниоца окривљеног АА, по оцени овога суда, у конкретном случају нису испуњени законски услови за примену према окривљеном АА института нужне одбране везано за услове напада и одбране, због чега се као неосновани оцењују наводи браниоца окривљеног АА којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 19. став 1. и 2. КЗ.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 439. тачка 1) ЗКП на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Павловића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**

**Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.**